

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202).
Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ'
αἰ.).

ᾠχος δ'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ε

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

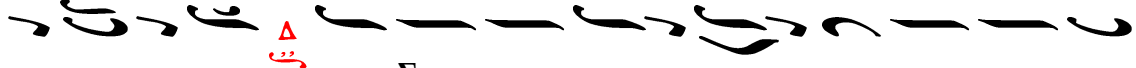

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ.

Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στῆ
και λυ χνος α ει φω τος της οι κῶ με νης σο φε
ε δει χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψα σεν τω κο σμω δι
α α τῆ Μα ρ τυ ρι ὀ ε λυ σασ τω νει δω λων την
σκο το μαι ναν μα καρ δι ο εν πα ρ ρη σι α Χρι
στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μα σ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει

 σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

 ων ^Δ

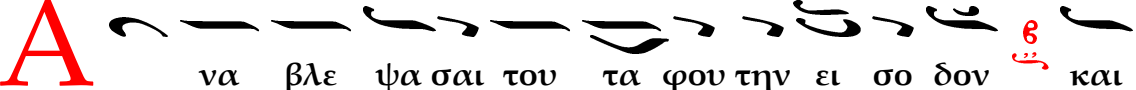
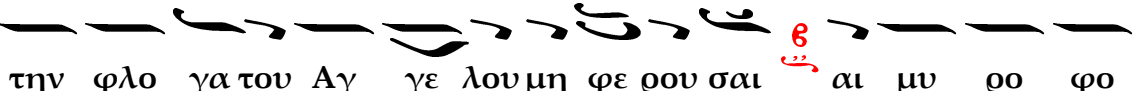
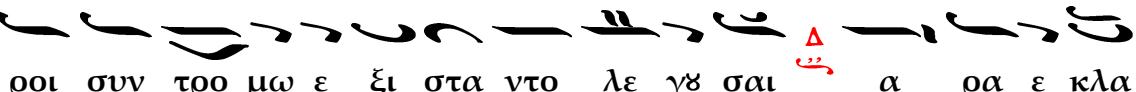
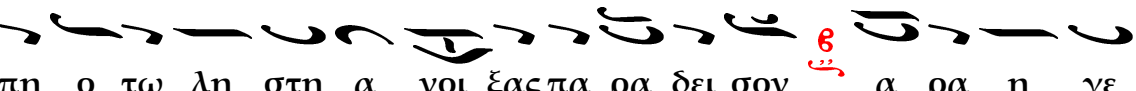

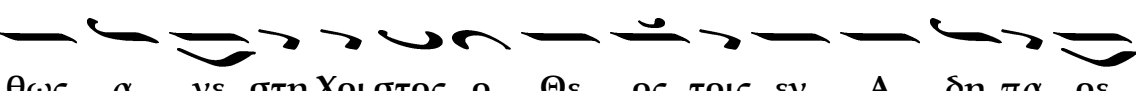
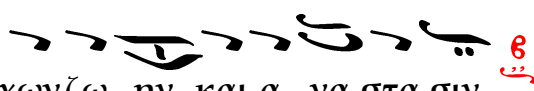
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

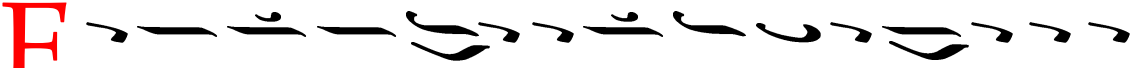
[Τὸ Ψ'αλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ¹/₂ Δι - θ

A να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον ^ε και

 την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρου σαι ^ε αι μυ ρο φο

 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γθ σαι ^Δ α ρα ε κλα

 πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον ^ε α ρα η γε

 ρθη ο και προ πα θης κη ρυ ξας την ε γε ρ σιν ^ε α λη

 θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε

 χων ζω ην και α να στα σιν ^ε

Ἦχος ¹/₂ Δι - σ

Δόξα.

E κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω

τηρ και εν μνη μα τι ι και νω ανθρωποι εθεντο θνη
τοι τον δια λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συ λ η ψει σου Θε ε ο το ο ο κε
βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ρα β δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στω ρ σου και φυ υ υ λα ξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε
Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα
λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Aνεστησως αθα νατος απο του ΑδουΣω
 τηρ συνηγειρας τον κοσμονσου τη Α να στασει τη
 ση Χριστε ο Θεος ημων ε θραυσας ενισχυι του
 θα να του το κρατος εδειξας ελεημοντην Α
 να στασιν πασι δι ο σε και δοξαζομεν μονεφι
 λανθρω πε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Eκ των ανωκαατελθωντων υψωματων Γαβρι
 ηλ και τηπετραπροσελθων ενθαηπετρατηςζω
 ης λευχειμωνανεκραυγαζεταις κλαιουουου
 σαισ πασασθε υμεις τηςθρηνωωδουςκραυγης εχου
 σαιαειτο ευσυμπααθηητον ονγαρζητειτε
 κλαιουουσαιθαρσειτεωςαληθωςεξεγηηγεερ
 ταιαι δι ο οβοααατετοις Ααποστοοο
 λοις οτι ανεστη ο Κυυριος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ α τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χεται και
δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
λου χει ται συ μπασαν ο τρεφων πνοην α φα τω χρη στο
ο τη η τι και σε ε ως ο ο οντως Θε ου ου Μη τε ε
ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Ε ρ γοις ε ε λαμ ψας της ευ σε βει ας πλα νην
ε ε σβε σας κα κο δο ξι ας ως τσ Χρι στσ στρα
τι ω ω της Χα α ρα λα αμ πες και πα ρα νο μων τας
φα α λα γ γας η σχυ νας τρο παι ο φο ρος παμ μα α
καρ γε νο με ε νος Μαρ τυς εν δο ξε Χρι ζον τον Θε ον ι
κε τευ ε δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε

λε ε ος

Δόξα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Τὴν καθαροτητα α Μαρτυς τβ βι ι ς σθ
και το υ περ λαμπρο ον τβ μαρτυ ρι ι ς σθ
τα πλα γει σα η Ελ λας βο α σοι ευ φραι νο
με νη ση με ρον τι μω μεν σθ ς κε φα λην την σε
βα α σμι ον θραυσον τα φρυ αγ μα α τα των εχ θρων
η μων Α γι ε και λυ τρωσαι η μας εκ των κιν δυ νων
και νο ση μα των τς υ μν ς εν τα ας σε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρογαμον Θεογεννη η τρι αν
την τον α χω ρη το ον γα στρι χω ρη η σα σαν και τον
τρο φε α τβ παν τος τω γα λα κτι θρε ψα
με νη μο νην ε ξι σχυ σα σα αν της κα τα ρας λυ
τρω ω σα σθαι γε νος το αν θρω πι ι νον την πα να
χρα ντον Δε σποι να υ μνη σω μεν συμ φω νως βο ων

τες^{u q} και ρε η Κε χα ρι τω με νη²²

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Των α γγε λων ο δη η η μος²² κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε²² ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα^{u q} τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²² την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα^{6 u q} και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^{u q} ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθη τε ο Σωτηρ

γαρ εξα νε ε εστη τμνη η ματος

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δικαιωματα α α α σ

Αι ι αν πρωϊ μυροφοροι εδραμον

προστομνη η μα α σθη νο λο γ σ σ σ σαι

αλλ ε πεστη προς αυτας ο αγγελος και ει

ει ει ει πεθη νο ο ο και ρος πεεπαυται

μη κλαι ε τε την αναστασιν δε α πο

στολοις ει ει πατε

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξο ο

ο ον με τα α α α δικαιωματα α α α σ

Μυροφοροι γυ ναι αι αι κες με τα μυρων

ελ θ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σ Σω

ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σϛ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λϛ ι α A λλη λϛ ι α A

λλη λϛ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϛ ι α A λλη λϛ ι α A

λλη λϛ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορτος γαρ πυρι εσεσθε απεξηραμ
μενοι

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι Και νυν και αει και εις τους αιωνας τον
αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι πασα ψυχη ζωουσαι
και θαρσει υψουται λαμπυρεται τη Τρι
αδι κη Μονα αδι ερο κρυφίως

Ἀντίφωνον Β

Εκεκραξαι σοι Κυριε θεομωσα βααθους
ψυχης μου καμοι γενεσθω προς υπακοην ταθει
εια σου ωωτα

Επι τον Κυριον ελπιιδας τις κεκτη
μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν
των

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

μα τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^χ ει και εις τους αι ω νας τον

αι ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Γ

H καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_{7x} και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν ^ε_{7x}

E πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στοργην ^ε_{7x}

ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου

μεν ^ε_{7x}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ

μα τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^χ ει και εις τους αι ω νας τον

αι ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα
πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει
Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η **ζ'** πα σα τον

Κυ ρι **χ** ο ο ον **Δ**

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος των οι
κτισμων σ^ε ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε

I δ ε γ α ρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην και εν

α μα ρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

I δου γ α ρ α λη θει αν η γ α α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

I δ ε γ α ρ α λη η η η

θει αν η η η γ α πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τεις με υσσωπω και καθαρισθηησο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχει ο να λευκανθησομαι ^θ

Ακου τεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να ^θ

Αποσρεψον το προσωπον σου απο των α

μαρτιων μου ^Δ και πασαστασ ανομιασ με εξαλει

ψον ^θ

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου ^θ

Μη απορριψης με απο τα προσωπα σου ^Δ και

το Πνευμα σου το αγιον μη αντανης απε

μου ^θ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου ^Δ και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δας σὸ και α σε

βεις ε πι σε ε πιστρεψασι

Ρ υσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την

δι και ο συ νησὸ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσὸ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρα

σα λημ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Το τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησονμε ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθη των εμωων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψοντα πληθη των εμωων εγκληματων
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμ

Αναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μα

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν
καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου, ἄνευ τῶν εἰρμῶν.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακᾶς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς Μάρτυς ἐπώνυμε.

Δόξα.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἀλμύραν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰεὶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβεία σῶσόν με.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. ᾠχος πλ. β'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθῶν, Ἄθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθεῖς τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρόος, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὀπλίτης θείας παρατάξεως.

Δόξα.

Αἱμάτων ρεύσαντες κρουνοὶ σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας

τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν σοὶ δὲ προεξένησαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγιων Ἁγίων Θεὸν τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἦν διήλθε σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.

Κοντάκιον. ᾠδὴ δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἢ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερόδον ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἵληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ γ'. Θείας πίστεως.

Στυλὸς ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· καὶ ἀναλάμπσας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠδὴ α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς,

πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῆ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχ. Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαράλαμπες, ἐδὸν ἐτμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιοι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρένωποὺς μηνύει,
Ἄρρῶν ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου.

Στίχ. Εἰς ἀρράβωνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος τοῦ ταχυδρόμου.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδέμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρφιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Β΄, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας ἡμῶν Μητρὸς Σχολαστικῆς, ἀδελφῆς τοῦ ὀσίου Βενεδίκτου.

Στίχ. Ἡ Σχολαστικὴ σχολάσασα τῷ βίῳ,
Χριστῷ σύνεστι ἀδελφῷ Βενεδίκτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Τιμτσίμι ἐν Γεωργία, τοῦ πολλὰ μοχθήσαντος εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν ἔργων τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς τὴν γεωργιανικὴν γλῶσσαν.

Στίχ. Ὁ μεταφραστὴς σοφίας τῶν Πατέρων,
Ἰωάννης σύνεστιν ἅμα Πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προχόρου τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἄλας Χριστοῦ Πρόχορος ὢν ἐν τῷ βίῳ,
Εὐχῇ εἰς ἄλας τὴν σποδὸν μεταβάλλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης, πριγκιπίσσης τοῦ Νόβγκοροντ.

Στίχ. Ἄννα ἡ πρῶν βασίλισσα Εἰρήνη,
Εἰρηρικῶς ἔφθασεν Χριστὸν Εἰρήνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ σύναξις τῶν Ἁγίων Ἐπισκόπων τοῦ Νόβγκοροντ Ἰωακείμ, Λουκᾶ, Γερμανοῦ, Ἀρκαδίου, Γαβριήλ, Μαρτυρίου, Ἀντωνίου, Βασιλείου, Συμεὼν καὶ Σεραπίωνος.

Στίχ. Ἐνδεκα ἐπίσκοποι Νόβγκοροντ θεῖοι,
Ἀποστολικῶς τὸν βίον περαιοῦσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λογγίνου τοῦ ἐν Κοριαγέμκα.

Στίχ. Οὐχ ὁ ἑκατόνταρχος οὗτος Λογγίνος,
Ἄλλ' ὅσιος θαύμασι κοσμήσας βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρεοβίνδου Κωνσταντινουπόλεως.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α΄

A νοι ξω το στο μα μϑ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
 ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νϑ ς σαρ κω σε ως σϑ τϑ υ ψι
 στϑ ο ο προ φητης Αβ βα κϑμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σϑ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

δο ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοστης Θε ο το κβ δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πβ μενος νυν δε ε νερ γβ με ε
νος την οι κβ με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λβ β σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τβς αι
ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μβ τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μβ ε πι τω
Θε ω ω τω ω σω τη ρι μβ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τω ι δε γαρ α πο τω νυν μα

κα ρι **Χ** **δ** σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τω και

το ε λε ος αυ τω εις γε νε αν και γε νε

Χ **Δ** **Α** **Ω** αν τοις φο βω με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

⁶ ^{7x} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

⁶ ^{7x} α καρ δι ας αυ των

^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8} **K** α θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ

ψω σε ^Δ ² τα πει νς ⁶ ^{7x} πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θων ^{7x} και πλ τς ^{7x} εν τας ε ξα πε στει λε κε

⁶ ^{7x} νς

^M ^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ² και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ⁶ ^{7x} την ον τως

Θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τϑ
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τϑς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τϑ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δϑ χϑ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρϑ σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι
ς Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι - ς

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς) ς

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ Δ

ὁ β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ς

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄψιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους· κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
 τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα
 νων και το υ δω ρτο υ πε ρ α νω των ου ρα νων
 αι νε σα τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νηθησαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν ^ε_{7x}

Εστησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τδ αι ω νο ος προ σταγ μα ε θε το και ου

πα ρε λευ σε ται ^ε_{7x}

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κον τες και
πα σαι α βυ σσοι ^ε_{7x}

Πυρ χα λα ζα χι ων κρου σα λλος πνευ μα κα ται γι
ι δος τα ποι εν τα τον λο γον αυ τδ ^ε_{7x}

Τα ο ο ρη και παν τες οι βε νοι ^Δ₂₂ ξυ λα κα ρ
πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι ^ε_{7x}

Τα θη ρια και παν τα τα κτη η νη ^Δ₂₂ ερ πε τα
και πε τει να πτερω τα α ^ε_{7x}

Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Δ₂₂ αρ χον τες
και παν τες κρι ται γης ^ε_{7x}

Νε α νι σκοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα
νε ω τε ρων ^Δ₂₂ αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς μο

ο νς ^ε_χ

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και

ου ρα νς ^Δ_δ και υ ψω σει κε ρας λα υ αυ τς ^ε_χ

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς ^Δ_δ τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ^ε_χ

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ_δ η αι

νε σις αυ τς εν Εκ κλη σι α ο σι ων ^ε_χ

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον ^Δ_δ και οι Υι οι σι ων α γαλ λι α σθω σαν

ε πι τω βα σι λει αυ των ^ε_χ

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω ^Δ_δ εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τω

σαν αυ τω ω ^ε_χ

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τς ^Δ_δ

και υ ψω σει πρ α εις εν σω τη ρι α ^ε_χ

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ
των και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ς ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γ
μς εν τοις λα οις

Τ ς δη η σαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις και
τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα ε γ γ ρ α π τον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στα σιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι

της δυναμώς αυτού

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ της ἀρχαιότητος κατὰ
ρᾶς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου
τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα διάβο-
λον κατήγησας ἐν δεξιῇ γερόσει σου χάραξ τα-
παντὰ ἐπλήρωσας διόβω με ἐν σοὶ ὁ
ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι

ΧΑΙ νειτέ αὐτὸν ἐπιταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ αἰνετέ αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ

Τῷ σωσταυρῷ Χριστέ Σωτήρ ὁδηγήσον ἡμᾶς
ἐπιίτην ἀληθειᾶν σου καὶ ρυψαίημας τῶν
παγιδῶν τοῦ ἐχθροῦ ὁ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν ἀ-
νάστησον ἡμᾶς πεσοντάς τῃ ἀμαρτιῇ ἡμῶν ἐκ-
τεινάς τὴν χεῖρά σου φίλα ἀνθρώπε Κύριε τῆς προ-
σβείατων ἁγίων σου

^εχ **A** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ^εχ αι
 νει τε αυ ^εχ τον ^Δ εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα ^εχ
T ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε
 νε ες Λο γε του Θε ου ^εχ ηλ θες ε πι γης δι α φι
 λαν θρω πι αν ^π αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτω ^εχ
 και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α
 πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων ^εχ α θα
 να σι αν πα ρε ε σχε στω γε νει των αν θρω πων ως
 μο νος παν το δυ να μος ^εχ

Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσαθε πάντες, τοῦ θεοῦ Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, ...

ἢ τὸ ἐξῆς ἐκ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ·

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις, συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς τρισμάκαρ, παρεστώς τε τῇ θεῖα, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνεῖαν ποιοῦ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβαστον κάραν σου εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Στίχ. ζ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις, νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. η΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. **Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος, ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διό περ λαμπρῶς, ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν τὴν τὸν Χριστόν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.**

Ἐωθινόν Δ΄

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Δ ^Μ ο ξ α α ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π ρ}

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Ο ^{Δι} ρ θ ρ ο ς η η η η η η ν βα α α α θ υ ς ^{Ββ} και αι ^{δλ Δ}

Γυ ναι κε ε ς η η η λ θ ο ν ^{β ρ} ε πι το μνη η η μα α ^{Πα}

α α α σου ου Χρι ι ι στε ^{Ββ} α λ λα το σω ω ^{π ρ}

μα ου ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με ^{Πα}

νο ο ο ν α α α αυ ται ς δι ο α πο ο ο ρου ου ^{β ρ}

με ε ε ναι ς ^{π ρ} οι ται ς α στρα α πτου ου ου σαι ^{Ββ}

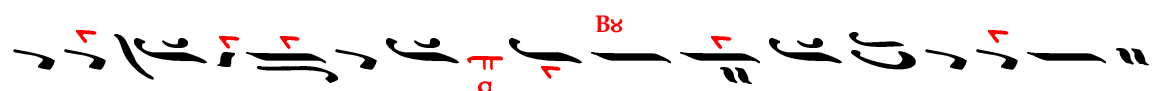
αι ς ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ι ν ^{Πα}

ε ε ε ε πι ι ι ι ι στα α α α α αν τες ^{β ρ}

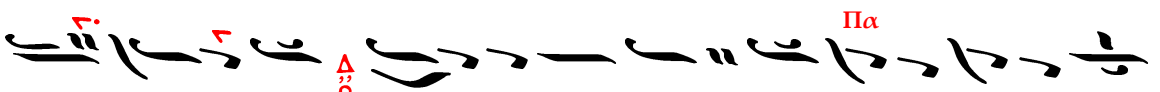
τι ι ι τον ζω ω ω ν τα με τα α α α των νε ε ^{Δι}

 κρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε

 ε ε λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω ως προ ο

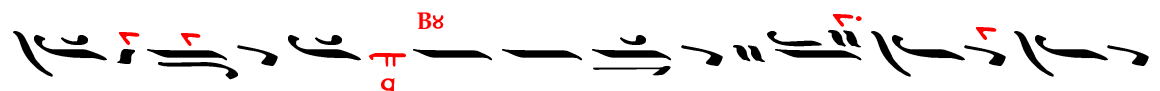
 ει ει ει πε τι αμνη μο νει ει τε των ρη μα

 α α τω ων α α αυ του οισ πει ει σθει ει ει σαι τα

 ο ρα θε ε ε ε εν τα α α ε κη η η η

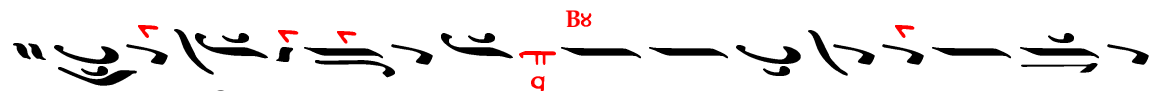
 ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο κει ει λη η η ρο ος

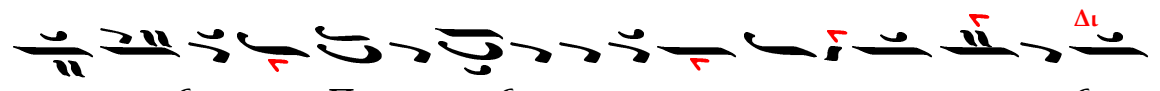
 τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως

 η η η η η η σαν ε ε τι νω ω θει εις οι Μα

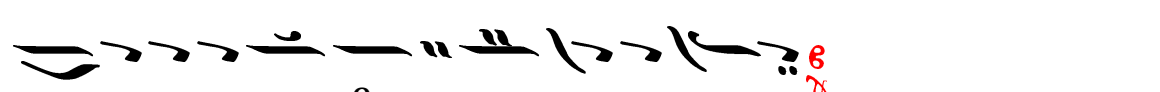
 α α α θη η η η η ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε

 ε ε δρα ο Πετρος ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων

 ε δο ο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου προς ε αυ

 το ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

^Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α ^θ
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^θ

Κυριε Βασιλευε που ρα νιε Θεε Πατερ
παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
οσ του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρ
τιαν του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ς

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος α
μην

Καθεκαστην ημεραν ελογησω Σε και αι
νεεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με
ρα τα αυτη α να μαρ τητουςφυ λα χθηναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρ ι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρ ι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρ ι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
Θε ο ο σμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Γι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{Bx} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν Δ ^δ
 α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
 ζω ης ημων Θ ^θ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
 ο ο ο ος Θ ^θ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος Δ ^δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ν ^ν
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Θ ^θ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ^δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ^δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον Θ ^θ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος Δ ^δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων φαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ρ ι α
Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ρ ι α
Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ρ ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσωτη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

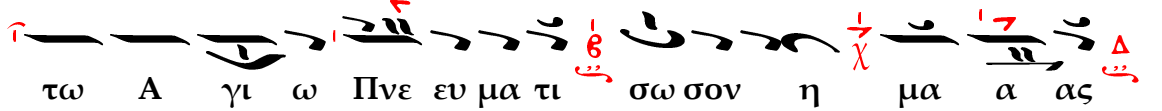
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσε νανθρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

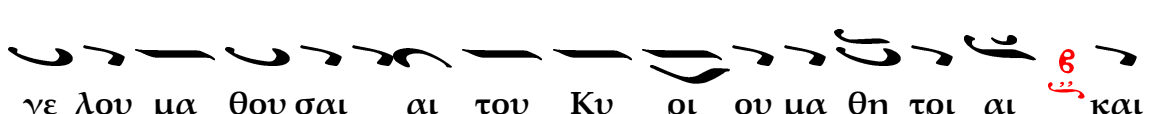
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

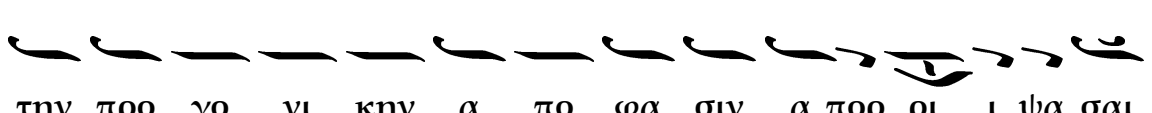
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

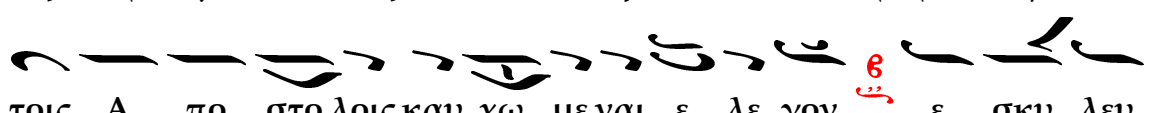
 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

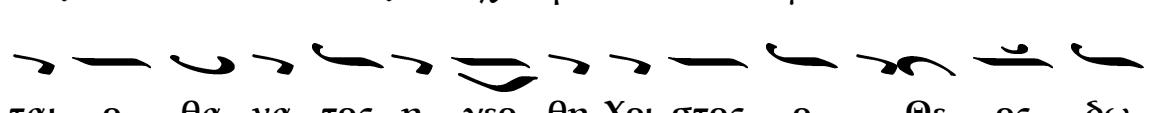
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

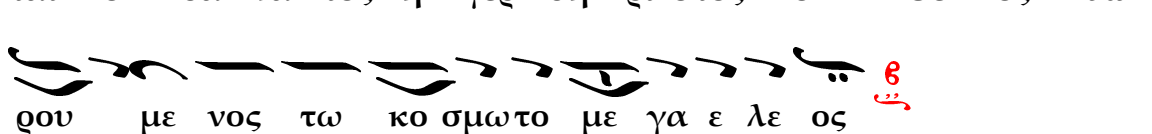
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

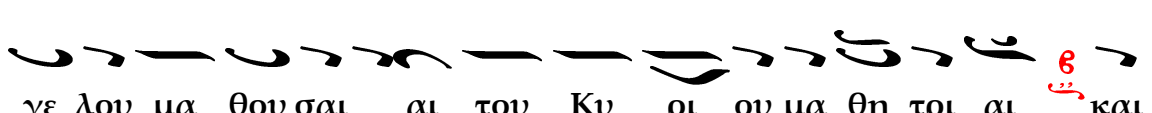

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

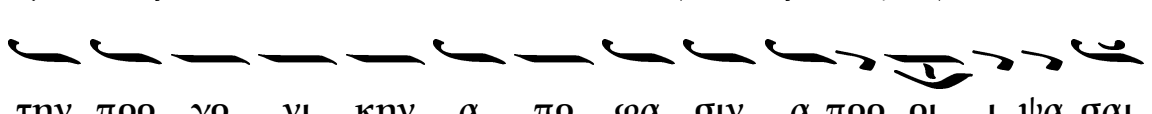
Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

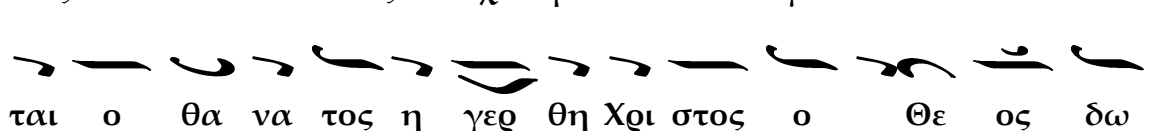
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος
Στίχ. γ'. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ θ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος ᾠ̇ Δι-Ϟ

Το φαιδρον της Α να στα σεως κη ρυ γμαεκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ᾠ̇ Δι-Ϟ

Ως στυλος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στῶ
και λυχνος α ει φω τος της οι κῶ με νης σο φε
ε δει χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψα σεν τω κο σμω δι
α α τῶ Μαρ τυ ρι ὀ ε λυ σασ τω νει δω λων την
σκο το μαι ναν μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι
στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μα ας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ᾠ̇ Γα ρ

Αγι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β'.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στωσ κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε
 ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

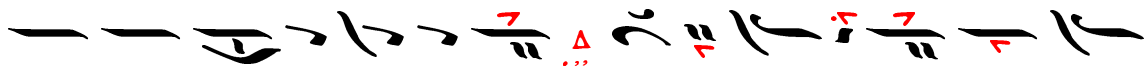
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

 ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

A α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α
 γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α
 α α α α να α α λε α θα να το ο ο
 ο ο ος

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο
 ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α
 α ας

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἁγίου, μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ,
 ζήτηι τὴν μὲν περικοπὴν τῆ ΚΓ' Ὀκτωβρίου,
 τὸ δὲ προκείμενον τῆ ΙΕ' Δεκεμβρίου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.
 Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα φ

T ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να
 τος τϑ ο σι ι ϑ αυ τϑ
 Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι

παντωνων ανταπεδωκε εμοι

Τιμιος εναντιον Κυριου ο θανα

τος τσ οσι ι ς αυ τσ

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι

Τιμιος εναντιον Κυριου ο θανατος τσ

οσι ου αυ τσ ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 1-10)

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγῆγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ

Χ Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σϑ ε πι τον μη
 ρον σϑ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϑ και τω
 κα α α αλ λει ει ει ει σϑ Δ

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ

Χ Εν τει νον και κα τευ ο δϑ και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και
 δι και αι ο συ υ υ νης Δ

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α
 α α α α α α α α α α Δ

κω ω ως ^{Πα} ει κο νι ^{Δι} ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε ες

^Δ και αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η

η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ^Δ Τρι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α τρι α α δι ι

ι ι ι ι ι ^Δ τον τρι ι σα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ον ^{Κε} υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον

^Μ προ σα α α α α α υ μνον προ ο σα α α α

α α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον

προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Δ πα σα αν

τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η ην α πο θω

ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε ρι μνα α α α

α α α αν

Ω ^Δ ς τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^Δ _{Ζ'}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^Δ _Δ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε ^Δ _Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε ^Δ _{Ζ'}

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε ^Δ _{Ζ'}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε ^Δ _Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε ^Δ _{Ζ'}

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε ^Δ _Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Δ _Δ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε ^Δ _Δ

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρ ι ι ι ε ε ε ^Δ _Δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υ υς μϑ ^Δ _Δ Κυ ρ ι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϑ ^Δ _{Ζ'} και κα τα φυ γη η μϑ και

ου υ ψη ης μη

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ς
ς ς σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς

ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν Κυ

υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα α σ ς

ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . Ι.Α.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μδ δ δ δ
 δ Κυ υ ρι ο ος ζε ε ρε ε ε ε ω ω
 μα α α α α μδ και αι κα τα α φυ υ
 γη η η η μδ και ρυ υ υ ση η η ης
 μδ

(κζ´ Όκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι σον και αι
 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο ον
 και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α τδ Θε ε
 δ δ δ δ δ η η η η μων την τι
 ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των Χε

ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι
 ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
 την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω
 ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε κϝ ϝ
 σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε
 με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῆ κγ´ Φεβρ. , βι´ . Ι.Α.

Κοινωνικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι Δι αι αι αι αι αι αι νει ει ει

ρα λε λε ρα λε λε ρα ρα α λε λε ρα α α
 λε ρα α λε ρα ρα α λε ρα α λε ^π9 λε ρα α α λε
 ρα α λε ρα α α λε ρα ρα α λε ^Δ2 ρα α λε λε λε
 ρα ρα α α λε ε ε ^Δ2 ^χ Αλ λη λϝ ϝ ι ι ι ^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α ^Δ2

Ἦχος ^Δ2 Δι-Θ

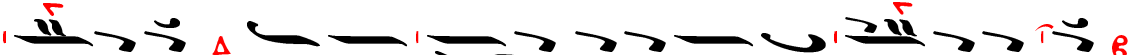
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν
 τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω ^χ σε ε εν ^Δ

Ἦχος ^Δ2 Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α
 γι ων σϝ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

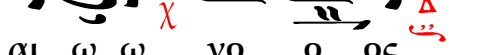
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος